

NIEUW BOEK OVER DANNY LECLÈRE

Hij moet zowat de bekendste Hasseltse dokter zijn, zonder dat hij ooit dokter is geweest. Danny Leclère (34) was de man die xtc groot maakte, tot op Hemelvaartsdag 1993 zijn auto met kogels werd doorzeefd in Amsterdam. Misdadjournaliste Marian Husken goot het verhaal van *Dokter Love* in een onthutsend boek over moorden, miljoenen en een leven op de vlucht.

Vandaag heeft het grensgebied België-Nederland nog steeds de bijnaam van het 'Colombia van de synthetische drugs'. Maar het is de Hasseltse arts Danny Leclère die de Lage Landen aan die kwalijke reputatie hielp. "Hij was een man die zich vanuit de bovenwereld naar de onderwereld begaf. Om een mooi leven te kunnen leiden. Danny Leclère hield van luxe, van vrouwen. Zijn droom was om een duikresort te runnen in Indonesië", beschrijft de Nederlandse misdadjournaliste Marian Husken.

Waarom schrijft een Nederlandse journaliste een boek over een Hasseltse XTC-dokter?

"Ik was zijn naam al tegengekomen tijdens mijn research voor een ander boek, over de Nederlandse topcrimineel Mink K. Pas achteraf is duidelijk geworden hoeveel miljoenen er circuleerden in hun milieu en hoeveel pillen ze draaiden. Eigenlijk waren er drie redenen voor mij om 'Dokter Love' te schrijven. Zo is er het intrigerende feit dat hij een arts was, die pillen behoort voor te schrijven om mensen gezond te maken. Er is natuurlijk de vergelijking met de tv-reeks *Breaking Bad*, waarin goede burger Walter White synthetische drugs begint te maken om snel rijk te worden. Net zoals dokter Leclère stond die fictieve Amerikaanse scheikundeleraar toch op een andere manier in de wereld dan de doorsnee drugs crimineel. En tot slot was er de *cold case*: de moord op Dokter Love is nooit opgelost."

Wie was die Dokter Love of Dokter xtc nu eigenlijk?

"Hij is geboren in Alken, hij was afkomstig uit een eenvoudig milieu. Een doodbrave, katholieke familie, zoals ze in Vlaanderen zeggen. Danny was de eerste in de familie die kon studeren: geneeskunde aan de universiteit in Leuven. Zijn naam staat vandaag nog altijd te prijken op de lijst van alumni. Hij is afgestudeerd als huisarts maar heeft die job nooit uitgeoefend. Heel even is hij controlearts geweest, maar daar verdiende hij niet veel mee als je de belastingaangifte van die tijd bekijkt. Danny had heel andere plannen."

Hij heeft zelfs een tijdje een restaurant gehad in de Hasseltse binnenstad, maar om te eten kwamen de (weinig) klanten daar niet?

"Dat was restaurant Grand Cru, vlakbij de Hasseltse kathedraal. Maar het was een dekmantel, waar hij zijn contacten uit de onderwereld ontmoette. Veel geld werd er niet verdiend, als je opnieuw de belastingaangiften bekijkt."

Als jonge gast is hij in 1986 voor de eerste keer tegen de lamp gelopen. Nog niet voor drugs toen, maar voor kruiken?

"Danny was een fervent duiker. Samen met Genkse vrienden ging hij amfora's opduiken in het toenmalige Joegoslavië. Om die dan te verpaten. Antikroef zou dat vandaag heten. Leclère en zijn vrienden zijn destijds verlinkt door andere duikers die betrapt waren. Hij heeft daarvoor in Kroatië een tijdlang in voorarrest gezeten. Dat heeft bij de julle trouwens in de krant gestaan, geschreven door Ivo Vandeckerckhove (*de huidige hoofdredacteur van Het Belang van Limburg, mvr*). Achteraf zou dat artikel nog belangrijker blijken om Leclère te linken aan hasj-smokkel."

Via zijn duikersvrienden zou Leclère later zeggen dat hij in de hasj-handel was beland?

"Klopt. Danny zag een leven van luxe en snel geld wel zitten. Zo heeft hij eind jaren 80 een netwerk van hasjhandel helpen uitbouwen. Op heel profes-

Op Hemelvaartsdag 1993 werd de auto van Danny Leclère met kogels werd doorzeefd in Amsterdam. FOTO RR

"De bende van Leclère had zelf een aantal schepen gekocht, met als meest opvallende toch wel de voormalige Duitse torpedojager Pegasus"

Marian Husken

Marian Husken. FOTO KAREL HEIMERLUCKX

sionele manier. De smokkel gebeurde via schepen, naar verschillende Europese landen. De bende van Leclère had zelf een aantal schepen gekocht, met als meest opvallende toch wel de voormalige Duitse torpedojager Pegasus."

Het waren twee Hasseltse inspecteurs van de federale gerechtelijke politie die Leclère ontmaskerden als één van de kopstukken van de bende.

"Op hun bureau was een proces-verbaal beland van een Duitse matroos van de Pegasus. Die vertelde dat er drugs gesmokkeld werden en wilde daar niets mee te maken hebben. Een van de opdrachtgevers was volgens de matroos aan boord geweest, een Hasseltse arts. Maar een naam hadden de speurders daarmee nog niet. In die tijd stonden de politiemensen blijkbaar regelmatig in Hasselt aan de toeg met justitieverslaggevers van de kranten. Dan werd informatie uitgewisseld. Een van de journalisten herinnerde zich het verhaal van de Hasseltse dokter, die in Kroatië was opgepakt tijdens het duiken. En zo kwamen de inspecteurs achter de naam van Danny Leclère."

U hebt de twee inspecteurs-intussen allebei gepensioneerd - gesproken voor het boek, in een Hasseltse taverne. U leek lichtjes verrast over de La Chouffe op tafel?

"Ja, dat was zo typisch Belgisch. Daar stond dat abdijbier, met kabouters op het etiket. Het was 14 uur..." (lacht)

De jacht op Leclère en de hasj-bende verliep behoorlijk spectaculair?

"Het was bijna een James Bondfilm. Met de Franse en Nederlandse marine die ingeschakeld werd. De Pegasus die via straaljagers in de gaten werd gehouden. Mariniers die met touwen het schip enterden."

Leclère ging na zijn arrestatie op de vlucht naar Nederland. Daar verlegde hij zijn actieterrein definitief naar xtc?

"De hasj-speurders hadden bij de arrestatie in de

kofferbak van zijn Mercedes-Benz s500 een velletje papier gevonden met een chemische formule. Geen idee wat het was. Ze zouden het gaan vragen aan een universiteitsprofessor. Het bleek het recept van Leclère voor xtc. Hij wilde de perfecte pil maken, eentje die niet strafbaar was. Omdat hij uit de 'bovenwereld' kwam en farmaceutische kennis had, kon Leclère ook makkelijker aan de grondstoffen raken. Zijn duifjes (genoemd naar de stempel op de pillen, ndr) waren zeer geliefd. Xtc werd aanvankelijk in de psychiatrie gebruikt voor relatietherapie; het was een soort wonderpil waardoor je lief werd voor elkaar. Maar in de jaren 90 werd het natuurlijk de paritijl bij uitstek."

De dokter werd een eerste keer opgepakt voor de productie van xtc op Valentijnsdag 1992. Hij kwam vrij 'dankzij' een begrafenissen?

"Zijn advocaat verzocht om Danny naar de begrafenissen van zijn 94-jarige oma in Alken te laten gaan. De rechter stond dat toe, want er was aan Nederland niet gemeld dat de naam van Leclère al in een aantal drugsonderzoeken in België was genoemd. De advocaat had ook zelf een borgsom van 45.000 euro voorgesteld. Het leek een fenomenaal bedrag, maar voor de bende bleek dat peanuts. Naar de begrafenissen is Leclère nooit geweest, vanaf dat moment was hij opnieuw voortvluchtig. Maar met de productie van xtc is de dokter nooit gestopt: er waren nog genoeg grondstoffen, hij is toen aan de slag gegaan met een bende uit Amsterdam."

Op zich zijn de xtc-bendes niet eens zo lang actief geweest, terwijl er wel miljoenen euro's winst is gemaakt in die paar maanden.

"De getallen zijn fenomenaal. Honderden miljoenen euro's. Dankzij de smokkel naar Engeland, want daar kregen ze drie keer zoveel voor de pillen. De duifjes van Dokter Love waren ginds heel populair. Die hele xtc-smokkel heeft in Nederland voor een groot schandaal gezorgd, omdat het gebeurde onder toezicht en zelfs met hulp van een geheim team van politiemensen: het zogenaamd IRT-team, een interregionaal rechtechteam. Die

Dokter Love, de Hasselaar die de wereld xtc gaf

Caroline Vandenreyt

keken toe hoe er miljoenen xtc-pillen op de Britse en Ierse markt kwamen, zonder dat hun Britse collega's verwittigd werden. Ik beschrijf het uitgebreid in het boek."

Leven op de vlucht bleek toch ook niet alles. Dokter Love had plannen om uit de drugswereld te stappen.

"Zoals ik al zei: zijn grote droom was een duikresort in Indonesië. Hij had ook al investeringen gedaan. Wie zich ophoudt in het criminele milieu wordt op een bepaald moment geconfronteerd met extreem geweld. Voor Leclère was dat de moord op een van de bendeleden, op klaarlichte dag op zaterdag in het centrum van Alkmaar. Er was een bom gehangen aan de woning van die man. Dan ga je wellicht denken: waar ben ik mee bezig? Leclère was ook bang dat anderen zijn formule gingen afkijken, dat hij overbodig zou worden en misschien dat lot zou delen. Maar tegelijk wilde hij ook nog een grote slag slaan, om dat luxueuze leven te kunnen leiden in Indonesië."

En dan is het Hemelvaartsdag 1993...

"Leclère kreeg altijd lijfwachten mee. Maar die dag daagden ze niet op. Waarom? Hij is dan zelf met de auto naar het xtc-lab gereden, om zoals gewoonlijk de productie te controleren. Onderweg is hij doodgeschoten. Tot vandaag is de moord onopgelost. Wat natuurlijk vreemd is, want de bende stond in die tijd onder surveillance van dat geheime IRT-team. Waarom moest hij dood? Is hij vermoord door de vastgoedmakelaar die de drugswinsten witwaste en dat geld niet zomaar wilde teruggeven? Was Leclère politie-informant? Had hij ruzie gekregen met de andere kopstukken van de bende omdat hij te roekeloos was? Alle pistes heb ik uitgepit in het boek."

U heeft zijn criminele carrière uitgeplozen, zijn onopgeloste moord. Hoe ziet u zelf de Danny Leclère die u heeft leren kennen?

"Ik heb hem natuurlijk zelf nooit ontmoet. Hij was al lang dood voor ik me in de zaak ging interesseren. Maar zoals hij mij is overgekomen? Hij was intelligent, iemand die hield van het goede leven. Op een bepaald moment had hij in zijn flat in Rotterdam zelfs een klimaatkamer alleen voor zijn wijnen. Een womanizer ook. Hij had meerdere vriendinnen, die het bestaan van elkaar niet mochten weten."

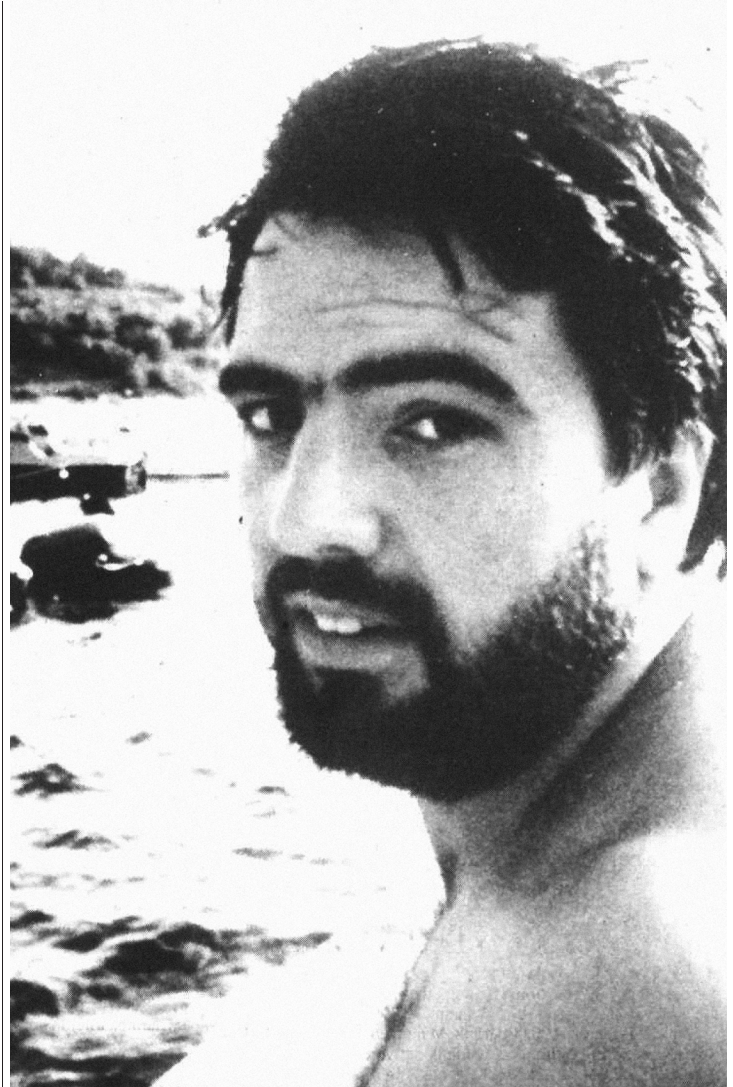
In het spannende boek gaan we van de ene liquidatie naar de andere. Bent u zelf nooit bang geweest tijdens het schrijven over al die criminelent? Of bedriegen?

"Nooit. Drugshandel is een economisch misdrijf. Die mensen hebben geen baat bij het bedreigen of vermoorden van journalisten."

Hoe bent u misdadjournaliste geworden?

"Per toeval. Ik was eindredacteur bij Vrij Nederland. En dat betekende dat je ook veel brieven en tips binnenkreeg. Op een bepaald moment kwam er behoorlijk wat correspondentie vanuit de gevangenis, van Nederlandse truckers die in de cel in Marokko zaten voor drugssmokkel. Er was de verdenking dat de Marokkaanse politie geript was over hun handel om die vrachtwagenchauffeurs onder druk te zetten. Zodat ze in de gevangenis verklaringen zouden afleggen tegen de grote drugsbaronnen van die tijd. Via de correspondentie met één van die truckers ben ik in de misdaadverslaggeving terechtgekomen."

→ Dokter XTC, het spectaculaire verhaal van arts en drugshandelaar Danny L. Autor: Marian Husken, 224 blz., uitgegeven bij Balans. Kostenprijs: 19,99 euro.

Danny Leclère: intelligent, een levensgenieter en een womanizer. FOTO RR